

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: J. Š.
zastoupený JUDr. Emilem Flegem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. října 2021, č. j. KUKHK-30026/DS/2021-3 RČ,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. října 2021, č. j. KUKHK-30026/DS/2021-3 RČ, a rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 11. června 2021, č. j. MUTN 48049/2021, sp. zn. 2020/3705/SPR/URR ZAA, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 11. 6. 2021, č. j. MUTN 48049/2021, sp. zn. 2020/3705/SPR/URR ZAA, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku

provozovatele vozidla dle ustanovení § 125f odst. 1 v návaznosti na odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o silničním provozu“), jelikož jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Toyota Prius, registrační značky X, v rozporu s ustanovením § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Řidič uvedeného vozidla, jehož totožnost není správnímu orgánu známa, dne 17. 4. 2020 ve 13:27 hod v obci Trutnov, Nový Rokytník, v ulici Novorokytnická čp. 11, okr. Trutnov, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h o 20 km/h a více, jak vyplynulo z měření automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy typu Ramer 10 C. Uvedenému vozidlu byla naměřena rychlost jízdy 75 km/h. Po zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/h, byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy brána rychlost 72 km/h. Tímto svým jednáním porušil řidič ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedených rozhodnutí obou správních orgánů. Stěžejním bodem jeho argumentace byla problematika překážky věci rozhodnuté.
3. Žalobce upozornil, že správní orgán I. stupně vydal dne 23. 9. 2020 příkaz, jenž byl doručen žalobci dne 23. 9. 2020. Dne 25. 9. 2020 byl proti němu podán odpor. Dne 6. 10. 2020 správní orgán vyzval žalobce k odstranění vad podání – doplnění podpisu, přičemž mu stanovil k odstranění nedostatků lhůtu 5 pracovních dnů. Poučil jej rovněž, že: *„Nebudou-li nedostatky v podaném odporu ve stanovené lhůtě odstraněny, nebude k odporu přihlédnuto, neboť nevyvolal žádné právní účinky a příkaz o uložení pokuty nabyl právní moci (viz NSS 4 As 113/2018 – 31).“* Doplněné podání obdržel správní orgán dne 16. 10. 2020, tedy až po uplynutí stanovené lhůty, neboť lhůta 5 pracovních dní uplynula 13. 10. 2020.
4. Vzhledem k tomu, že žalobce nevyhověl předmětné výzvě a podpis ve stanovené lhůtě nedoplnil, nevyvolal odpor žádné právní účinky a příkaz nabyl právní moci, jak sám prvoinstanční správní orgán ve výzvě deklaroval. Prvoinstanční správní orgán nicméně i přesto ve správním řízení v projednávané věci pokračoval a vydal rozhodnutí, ačkoliv je ve věci dána překážka věci rozhodnuté. Žalovaný tuto vadu neodstranil a napadené rozhodnutí potvrdil. Překážka věci rozhodnuté však zakládá absolutní neplatnost a nezákonnost obou napadených rozhodnutí.
5. Žalobce dále podotkl, že vydáním nezákonných rozhodnutí byl zkrácen na svých právech. Příkazem mu byla uložena toliko pokuta 2 500 Kč, ale následným rozhodnutím mu byla nadto uložena i *„povinnost, v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. uhradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v paušálně stanovené částce 1.000 Kč (slovy: jedentisíc korun českých)“*. Nezákonným rozhodnutím tak byla žalobci uložena

platební povinnost navýšená o 40 % oproti platební povinnosti uložené pravomocným příkazem.

6. Konečně navrhl, aby nadepsaný soud zrušil nejen napadené rozhodnutí, ale i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu pro jejich nezákonnost, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň požadoval, aby mu žalovaný nahradil náklady soudního řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 21. 12. 2021 plně odkázal na žalované rozhodnutí, v němž se, dle jeho názoru, věci podrobně zabýval.
8. Následně pečlivě shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány a citoval podklady, ze kterých správní orgány ve svých závěrech o dostatečně zjištěném skutkovém stavu vycházely.
9. Má za to, že odpor, který žalobce podal dne 25. 9. 2020, obsahoval všechny potřebné náležitosti, jako jsou jméno, příjmení, datum narození, jeho adresu, označení správního orgánu a spisovou značku, absentoval pouze podpis podatele. Dne 6. 10. 2020 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k odstranění vad podání – doplnění podpisu (žalobci doručeno 6. 10. 2020) a stanovil lhůtu 5 pracovních dní. Žalobce podání doplnil až po uplynutí této lhůty dne 16. 10. 2020.
10. Žalovaný proto shledal, že předmětný odpor byl podán v zákonné lhůtě, jelikož odpor podaný v zákonné lhůtě neobsahoval pouze jednu náležitost podání – podpis. Sama tato skutečnost však nemohla, dle názoru žalovaného, vést k závěru, že z něho nebylo dostatečně patrné, kdo jej učinil. Žalobce byl označen jménem, příjmením, datem narození a trvalým bydlištěm. Dále byla uvedena spisová značka a označen správní orgán. Skutečnost, že podání činil žalobce, proto byla žalovanému zřejmá. Na obálce byla dokonce uvedena adresa žalobce. Žalobce je v odporu označen dostatečným způsobem. Pro odpor nejsou stanoveny žádné speciální náležitosti. Odpor nemusí být odůvodněn (viz nálezy Ústavního soudu II. ÚS 2791/17 ze dne 20. 2. 2018).
11. Žalovaný uzavřel, že posoudil všechny relevantní skutečnosti a k řízení přistoupil odpovědně a nezaopatřil. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem. Na základě výše uvedených skutečností navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

12. Žalobce, v podání ze dne 8. 1. 2022, nejprve požádal o náhradu nákladů řízení před soudem a rovněž náhradu za zastupování právním zástupcem, které detailně vyčíslil.
13. Následně stručně reagoval na vyjádření žalovaného, přičemž konstatoval, že žalovaný se v replice zamýšlel toliko nad skutečnostmi, které ovšem nikdo nezpochybňoval a jsou zcela zřejmé. Žalobce totiž nijak nespороval, že by nebylo patrné, kdo podání učinil, ale to, že oba správní orgány vydaly svá rozhodnutí navzdory existenci překážky věci rozhodnuté. Tedy poté, kdy příkaz ve věci nabyl právní moci. Žalobce byl tímto nezákonným postupem zasažen v majetkové sféře. Na důvodech jím podané žaloby v plném rozsahu trval.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce s tímto postupem souhlasil výslovně a zároveň žalovaný nevyjádřil nesouhlas s takovým postupem, ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.
15. Ze spisu správního orgánu prvního stupně, sp. zn. 2020/3705/SPR/URR ZAA (dále jen „správní spis“), krajský soud zjistil, že dne 17. 4. 2020 ve 13:27 hod v obci Trutnov, Nový

Rokytník, v ulici Novorokytnická čp. 11, okr. Trutnov, blíže neustanovený řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h o 20 km/h a více. Automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích - silničním radarovým rychloměrem schváleného typu Ramer 10C, v. č. 16/0260, zabudovaným ve služebním vozidle Policie České republiky, který byl ověřen, což plyne z ověřovacího listu autorizovaného metrologického střediska Ramet, a. s., Kunovice, č. 037/20, s platností ověření do 20. 2. 2021, byla uvedenému vozidlu naměřena rychlost jízdy 75 km/h. Po zvážení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/h, tedy jako nejnižší skutečná rychlost jízdy byla naměřena rychlost 72 km/h, což je o nejméně 22 km/h více, nežli je stanovená nejvyšší dovolená rychlost jízdy v obci. Tímto svým jednáním porušil řidič ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (viz Oznámení o přestupku provozovatele vozidla ze dne 25. 4. 2020, č.j. KRPH-334455-3/PŘ-2020-051006).

16. Součástí spisové dokumentace je dále záznam přestupku pořízený radarovým rychloměrem schváleného typu Ramer 10C (specifikován viz výše), soupis měřených vozidel z místa měření ze dne 17. 4. 2021, Ověřovací list č. 037/20 radarového rychloměru typu Ramer 10 C, v. č. 16/0260, zabudovaného ve služebním vozidle Policie České republiky s platností do 20. 2. 2021, seznam proškolených policistů k používání výše uvedeného měřiče rychlosti a karta vozidla, z níž je zřejmé, že v době spáchání přestupku byl žalobce provozovatelem vozidla. Správní orgán I. stupně doložil do spisového materiálu také protokol o ústním jednání ve věci.
17. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 2. 6. 2020 zaslal žalobci výzvu dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, k uhrazení určené částky ve výši 2 000 Kč, splatné do 15-ti dnů ode dne doručení, včetně řádného poučení. Výzva byla žalobci doručena dne 2. 6. 2021. Na ni reagoval sdělením, že vozidlo v den spáchání přestupku řídil pan P. Y., nar. X, bytem X.
18. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 16. 6. 2020 zaslal údajnému řidiči výzvu k podání vysvětlení. Zásilka se vrátila správnímu orgánu s uvedením, že P. Y. je na uvedené adrese neznámý. Dne 24. 8. 2020 zaslal správní orgán opětovně výzvu k podání vysvětlení údajnému řidiči panu Y. a zásilka se opět vrátil s tím, že tato osoba je na uvedené adrese neznámá. Správní orgán proto vyhodnotil, že ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu tímto učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, kdy nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Oznámení o přestupku tak správní orgán I. stupně ve smyslu § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), usnesením ze dne 21. 9. 2020, č. j. MUTN 90817/2020, odložil s odůvodněním, že nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
19. Následně vydal dne 23. 9. 2020 příkaz, který byl doručen žalobci téhož dne. Příkazem mu byla, jakožto provozovateli vozidla, uložena povinnost, aby za shora citované jednání zaplatil pokutu ve výši 2 500 Kč. Dne 25. 9. 2020 byl proti tomuto příkazu podán blanketní odpor. Dne 6. 10. 2020 správní orgán vyzval žalobce k odstranění vad podání – doplnění podpisu a poučil jej, že pokud tuto náležitost do 5- ti pracovních dní nedoplní,

k podanému odporu nebude přihlíženo. Doplněné podání žalobce obdržel správní orgán dne 16. 10. 2020.

20. Správní orgán I. stupně poté písemností ze dne 6. 4. 2021 předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 4. 5. 2021. Písemnost byla doručena zmocněnci žalobce do datové schránky dne 6. 4. 2021. Ve stanoveném termínu, dne 4. 5. 2021, proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, správní orgán I. stupně provedl dokazování, které popsal v protokolu o ústním jednání.
21. Dne 11. 6. 2021 bylo vydáno rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 11. 6. 2021. Dne 27. 6. 2020 podal žalobce odvolání. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
22. Krajský soud po pečlivém zvážení věci konstatuje, že **žaloba je důvodná**.
23. Předmětem soudního přezkumu je vyřešení otázky, zda mohlo v projednávané věci proběhnout řádné správní řízení a mohla být vydána meritorní rozhodnutí ve věci, ačkoliv byl již v projednávaném případě vydán dne 23. 9. 2020 příkaz, sp. zn. 2020/3705/SPR/URR ZAA, č. j. MUTN 90881/2020 (dále také jen „příkaz“).
24. Podle § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správního řádu“), je podání úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podle § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Podání musí také mj. obsahovat podpis osoby, která je činí.
25. Podpis je proto nutno vnímat jako jednu ze základních obecných náležitostí podání ve správním řízení. Každé listinné podání musí být podepsáno osobou, která podání činí. To se vztahuje jak na podání fyzických osob, tak i na podání právnických osob (takováto podání podepisuje osoba, která za právnickou osobu jedná – viz § 30 správního řádu).
26. Význam podpisu na listinném podání plyne i z judikatury Ústavního soudu. Pokud podpis na podání ve správním řízení prokazatelně není podpisem v podání označené osoby, dospěl soud k závěru, že „z podání není patrné, kdo jej vlastně činí, v důsledku čehož nejsou splněny náležitosti podání“. Za takové situace není tedy ani důvod pro odstraňování vad podání (viz nálezný Ústavního soudu III. ÚS 73/97 ze dne 12. 6. 1997).
27. Chybějící podpis na podání adresovanému správnímu orgánu je tedy vadou podání, neboť podání postrádá jednu z podstatných náležitostí. Podpis stvrzuje, že se podatel ztotožňuje s obsahem podání, že jej myslí vážně, či dokonce, že toto podání nebylo podáno jinou osobou, ale skutečně podatelem.
28. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Neodstraní-li podatel vadu, tj. nedoplní-li podpis, správní orgán zastaví řízení započaté vadným podáním podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2013, č. j. 8 As 105/2012-40, podobně též VEDRAL, J. Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 412-413 a pak s. 591-592). Lze shrnout, že listinné podání, které trpí podstatnou vadou, jako je např. chybějící vlastnoruční podpis, řízení obecně zahájí. Podání ovšem nemůže, aniž by byla vada odstraněna, vyvolat projednání věci. V takovémto případě řízení (opět v obecné rovině) skončí procesním rozhodnutím, například jeho zastavením podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

29. Krajský soud upozorňuje, že ne každé podání podle ustanovení § 37 správního řádu si klade za cíl vyvolat nějaké řízení. Procesní následky podání bez podstatné náležitosti, jakou podpis podatele bezpochyby je, se budou lišit v závislosti na povaze podání. V obecné rovině lze rozlišit podání, kterými se disponuje řízením, a podání ostatní.
30. V nynější věci jde o problematiku podání odporu podle § 150 odst. 3 správního řádu - je-li podán odpor včas, příkaz se ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. V důsledku podání odporu správní orgán pokračoval v tomto (původním) řízení, a jelikož vyhodnotil, že odpor neobsahoval podstatné náležitosti - podpis (k podstatným náležitostem podání viz shora), poučil zcela zřetelně žalobce o tom, aby tuto vadu podání v určité lhůtě doplnil. Zároveň se vyjádřil v tom směru, že pokud nebude podpis ve lhůtě doplněn, nevyvolá takto podaný odpor žádné právní následky. Stručně řečeno, v případě, že podpis žalobce nedoplní ve stanovené lhůtě, nabyde předmětný příkaz právní moci.
31. V tomto případě krajský soud musí souhlasit se žalobcem v tom, že není-li vada podstatné náležitosti podání ve smyslu ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu včas odstraněna, a to přes výzvu správního orgánu (podpis není řádně doplněn), odpor jednoduše nevyvolá žádné právní účinky, příkaz nabyde marným uplynutím lhůty, která byla určena pro její odstranění, právní moci a správní orgán již ve vztahu k odporu nemusí nic dalšího činit (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2018, č. j. 4 As 113/2018 - 31). Tak tomu bylo i v projednávané věci.
32. Mezi stranami není sporu o tom, že odpor, který žalobce v předmětné věci podal, byl správnímu orgánu doručen včas. Účastníci řízení rovněž shodně uvádějí, že na tomto odporu absentoval podpis žalobce. Jak vyplynulo ze správního spisu, na tuto skutečnost reagoval sám správní orgán I. stupně tím, že dne 6. 10. 2020 zaslal žalobci výzvu k odstranění nedostatků podání. Ta mu byla doručena téhož dne. Z výzvy se podává, že správní orgán I. stupně obdržel dne 25. 9. 2020 odpor ve věci vedené pod sp. zn. 2020/3705/SPR/URR ZAA, který nesplňuje předepsané náležitosti - není podepsán. Žalobce byl proto v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu vyzván k doplnění tohoto nedostatku a současně mu byla k odstranění tohoto nedostatku určena lhůta pěti pracovních dní od doručení této výzvy. Žalobce byl dále poučen, že pokud nedostatky nebudou ve lhůtě odstraněny, nebude k odporu přihlíženo, neboť správní orgán bude mít za to, že takto podaný odpor nevyvolal žádné právní účinky. Jelikož byla výzva žalobci doručena dne 6. 10. 2020, lhůta pěti pracovních dní pro zhojení této vady mu skončila dne 13. 10. 2020. Žalobce ovšem vadu chybějícího podpisu odstranil až dne 16. 10. 2020. Sám žalovaný přitom připustil, že žalobce doplnil odpor opožděně. Dle shora uvedeného a zároveň i z dikce výzvy, kterou správní orgán I. stupně žalobci sám zaslal, tak vyplývá, že správní orgány již neměly v projednávané věci pokračovat, jelikož odpor za této situace nevyvolal žádné právní následky a příkaz se stal již dnem jeho doručení žalobci (23. 9. 2020) pravomocným.
33. Tím, že správní orgány přesto pokračovaly ve správním řízení, zatížily svá rozhodnutí vadami způsobujícími jejich nezákonnost. Krajský soud podotýká, že nejednaly ani v souladu se zásadou hospodárnosti a procesní ekonomie ve smyslu ustanovení § 6 správního řádu. Konečně také vydáním obou nezákonných rozhodnutí zkrátily správní orgány žalobce na jeho majetkových právech. Dlužno dodat, že v projednávané věci se nejednalo o zcela zanedbatelnou částku. Příkazem byla totiž žalobci uložena toliko pokuta 2 500 Kč, ale následným rozhodnutím mu byla nadto uložena i povinnost, aby

zaplatil náklady spojené se samotným správním řízením, jež přitom již vůbec nemělo probíhat, které činily 1 000 Kč. Nezákonným rozhodnutím tak byla žalobci uložena platební povinnost navýšená o 40 % oproti platební povinnosti uložené pravomocným příkazem.

34. Žalovaný ve svém vyjádření poukazoval na Nález ústavního soudu II. ÚS 2791/17 ze dne 20. 2. 2018 (dále také jen „Nález“). Nadepsaný soud se ztotožňuje se závěry, které zde byly učiněny, ovšem upozorňuje, že problematika, která je v Nálezu řešena, se vztahuje k naprosto odlišné procesní situaci. Stěžovatel v tomto případě poukazoval na to, že ačkoliv bylo z jeho podání zcela zřetelné, že jej podal on sám, nebyl vyzván k odstranění chybějících náležitostí odporu – jeho podpisu. V nyní projednávané věci ovšem k výzvě ze strany správního orgánu došlo, žalobci byla zcela striktně stanovena lhůta pro zhojení vady a bylo dáno poučení o následcích jejího neodstranění v takto stanovené lhůtě. Nález není proto možné považovat v projednávaném případě za přílehlavý. Nelze ovšem přehlédnout, že sám Ústavní soud v textu Nálezu připustil, že stěžovatel byl ve včas podaném odporu označen dostatečně, přičemž absence podpisu mohla být napravena výzvou. Tedy i Ústavní soud zastává názor, že podpis je jedna z obligatorních náležitostí podání, a jeho absence je vadou, kterou je v zásadě třeba zákonným způsobem odstranit.
35. Soud uzavírá, že za této situace mu nezbylo, než žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušit pro jejich nezákonnost ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s.). Krajský soud se uchýlil ke zrušení nejen žalovaného, ale i prvoinstančního správního rozhodnutí (ustanovení § 78 odst. 3 s. ř. s.), neboť z důvodů shora uvedených trpí nezákonností obě tato rozhodnutí. Bude proto na správním orgánu I. stupně, aby v dalším řízení postupoval s vědomím toho, že k podanému odporu proti příkazu, který byl vydán dne 23. 9. 2020, sp. zn. 2020/3705/SPR/URR ZAA, č. j. MUTN 90881/2020, nemělo být přihlíženo, a příkaz proto doručením žalobci nabyl právní moci. Správní orgány budou v dalším řízení právními závěry předestřenými v tomto rozsudku vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

36. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, má proto právo na náhradu nákladů řízení.
37. Soud uložil žalovanému k úhradě náklady řízení žalobce spočívající v zaplaceném soudním poplatku (3 000 Kč) a v odměně zástupce žalobce. Tu soud přiznal za tři úkony po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), a to převzetí a příprava zastoupení dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, podání žaloby a repliky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Zástupce žalobce má právo rovněž na režijní paušál 300 Kč ke každému z uvedených úkonů ve smyslu ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu (dohromady 900 Kč). K odměně náleží též 21 % DPH, které je advokát plátcem, jak vyplývá z jeho podání založeného na č. 1. 29 soudního spisu. Částka daně činí 2 142 Kč. Celková částka náhrady nákladů řízení tedy činí 15 342 Kč.

38. Proto krajský soud závázal žalovaného povinností žalobci tyto prokázané náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 15. února 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce